

Pytania prejudycjalne

Czy przesłanka zachowania niezależności, do której odnosi się art. 6 ust. 1 dyrektywy 2001/23/WE⁽¹⁾ z 12 marca 2001 r., zachodzi w sytuacji faktycznej (takiej jak w postępowaniu przed sądem krajowym), w której po wykupie przez Ayuntamiento różnych koncesji na świadczenie usług publicznych pracownicy wchodzący w skład personelu pracowniczego danych przedsiębiorstw będących do tego czasu koncesjonariuszami zostali przejęci przez wspomniane organy samorządowe i włączeni do ich personelu pracowniczego, lecz są to ci sami pracownicy (bez wyjątku), którzy zajmują te same stanowiska pracy i wykonują te same obowiązki, co przed wspomnianym wykupem, w tych samych miejscach wykonywania pracy i pod zwierzchnictwem tych bezpośrednich przełożonych (hierarchicznych zwierzchników), bez istotnych zmian w warunkach pracy, a jedyna różnica polega na tym, iż obecnie ich najwyższymi zwierzchnikami (w przeciwieństwie do poprzednich) są odpowiedni funkcjonariusze publiczni (radni lub burmistrz)?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Schwerin (Niemcy) w dniu 4 maja 2009 r. — André Grootes przeciwko Amt für Landwirtschaft Parchim

(Sprawa C-152/09)

(2009/C 167/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Schwerin

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: André Grootes

Strona pozwana: Amt für Landwirtschaft Parchim

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy uznanie nadzwyczajności w rozumieniu art. 40 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003⁽¹⁾ w odniesieniu do kwoty powierzchniowej wchodzi w grę również wtedy, gdy istniejący w dniu 15 maja 2003 r. środek rolno-środowiskowy stanowi jedynie utrzymanie użytkowania (trwałych) pastwisk, który jednak nawiązuje płynnie pod względem czasowym (bądź też „bezzwłocznie”) do środka, na podstawie którego następuje przekształcenie gruntów ornych w trwałe pastwiska?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

Czy uznanie nadzwyczajności w rozumieniu art. 40 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 w odniesieniu do kwoty powierzchniowej wchodzi w grę jedynie wtedy, gdy następuje zmiana użytkowania powierzchni z gruntu ornego na pastwiska na podstawie (właściwie z powodu) uczestnictwa w środku rolno-środowiskowym w rozumieniu przywołanego przepisu?

- 3) Czy uznanie nadzwyczajności w rozumieniu art. 40 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 wymaga, by rolnikiem składającym wniosek był również ten, kto przeprowadził zmianę użytkowania lub czy również rolnik, który później „przystąpił” do środka rolno-środowiskowego może skutecznie powołać się na nadzwyczajność w rozumieniu tego przepisu?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001, Dz.U. L 270, s. 1

Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-155/09)

(2009/C 167/07)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: R. Lyal i D. Triantafyllou)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 18 WE, art. 39 WE i art. 43 WE w związku z art. 12 WE (na mocy art. 28, 31 i 4 porozumienia o EOG) w zakresie w jakim utrudnia korzystanie z podstawowych swobód wynikających z tych przepisów
- zwalniając z podatku od przeniesienia własności nieruchomości wyłącznie osoby stale zamieszkujące w Grecji z pominięciem osób zamierzających osiedlić się w Grecji w przyszłości;
- przyznając pod pewnymi warunkami zwolnienie z podatku od przeniesienia własności nieruchomości w Grecji wyłącznie obywateli greckich podczas nabycia pierwszego lokalu mieszkalnego w Grecji z wyraźną dyskryminacją osób nie będących obywatelami greckimi;
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.